

РЕШЕНИЕ

№ 16400

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9386** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалба от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД срещу решение от 02.08.2023 г. на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към СО - район В., обективирано в протокол № 15 от 02.08.2023 г.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на процесното решение, с което комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ приема и одобрява експертна оценка за определяне на размера на дължимото обезщетение за учредяване право на прокарване на временен път през поземлени имоти с идентификатори 1204.2758.2443, 12084.2758.2422, 12084.2758.114 и 12084.2758.1837 по КKKP за осигуряване на достъп до поземлен имот в идентификатор 12084.2757.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „В.“. Твърди се, че не са посочени фактически и правни основания за издаването на акта. Отделно от това, поддържа се, че посоченият в мотивите на акта като засегнат ПИ с идентификатор 12084.2758.117 не фигурира в диспозитива. Излагат се съображения, че на жалбоподателя не е осигурена възможност да участва в административното производство, като се запознае със събраните писмени доказателства и изготвената експертна оценка, въз основа на която е определена цената за прокарване на временен път през описаните поземлени имоти. Поддържа се, че така административният орган е ограничил възможността дружеството да участва в производството, което, от своя страна, е довело до невъзможност да заяви своите възражения, ненадлежно изясняване на фактическата обстановка и като краен резултат - до неправилно приложение на материалния закон. Оспорва се изготвената и кредитирана от комисията пазарна

оценка, като се поддържа, че не е изготвена компетентно и не изяснява пазарните цени, по които да се определи дължимото парично обезщетение. В тази връзка се сочи, че не са взети предвид редица обстоятелства от значение за случая, включително действителната площ, заемана от временния път. Отделно от това, оспорват се като неподходящи използваните при изготвяне на експертната оценка сравнителни материали.

По изложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към СО - район "В.", както и присъждане на сторените в производството разноски. Ответникът се представлява в съдебното заседание от юрк. М., който претендира потвърждаване на издадения административен акт като законосъобразен, обоснован, при разглеждане на обективно представяне на оценката. Счита направените разноски за основателни и допустими и моли адвокатското възнаграждение да бъде определено по справедливост и съразмерност.

Заинтересованата страна „Шакрол“ ЕООД не взема становище по жалбата. В съдебното заседание се представлява от адв. И..

С. градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не взема становище по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. с чл. 144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 12084.2758.114 по КККР на [населено място], р-н „В.“, одобрени със Заповед № РД-18-40/20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: [населено място], район „В.“, [улица], с трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: за търговски обект, комплекс, с площ 71 561 кв.м, при съседни по кадастрална схема: 12084.2758.2424, 12084.2758.2612, 12084.2758.2422, 12084.2758.1837, 12084.2758.2443, 12084.2758.1835, 12084.2758.1836, 12084.2758.187, 12084.2758.124, съгласно нот. акт № 22, том VII, рег. № 17868 по дело № 1012/2012 г. по описа на нотариус М. Г., рег. № 622 на НК.

Административното производство е образувано по заявление с рег. № РВР23-ГР94-255 от 31.01.2023г., с което заинтересованата страна „Шакрол“ ЕООД е сезирала кмета на район „В.“ с искане за издаване на заповед за прокарване на временен път за осигуряване на достъп до поземлен имот (чл. 190 от ЗУТ). Със заявлението са представени нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 77, том I, дело № 61 от 2013 г. по описа на нотариус, вписан в регистъра на НК под № 437, видно от който заинтересованата страна се легитимира като собственик на поземлен имот с идентификатор 12084.2757.14, находящ се в землището на [населено място], Столична община, район „В.“, и скица на поземления имот с № 15-874012/04.08.2022г., издадена от СГКК – [населено място].

Представена е Заповед № РД-09-50-781/05.06.2008г. на главния архитект на Столична община, от която се установява, че е одобрен ПУП - ПРЗ на м. „Т. махала“, кв. 6, УПИ I-1923 - „за складове и търговска дейност“, промяна профила на [улица]-7а.

Приложени са със заявлението виза за проучване и проектиране на склад и офиси в УПИ I-1923, мотивирано предложение и експертна оценка на засегнатата площ от поземлени имоти с идентификатори 12084.2758.114 и 12084.2758.1837, изготвена от лицензиран оценител.

Установява се, че до жалбоподателя е изпратено уведомление по чл. 26, ал. 1 АПК за започналото във връзка със заявление № РВР23-ГР94-255 от 31.01.2023г. производство по чл. 190 ЗУТ за прокарване временен път през ПИ с идентификатори 12084.2758.2443, 12084.2758.2422, 12084.2758.114 и 12084.2758.1837. Видно от представеното известие за доставяне /л. 77 от делото/, уведомлението по чл. 26, ал. 1 АПК е връчено на жалбоподателя на 09.06.2023г.

Със Заповед № РВР22-РД56-185/17.10.2022г. на кмета на район „В.“ - СО, на основание чл. 46, ал.

1, 11 и 12 от ЗМСМА и Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община, т.5.17, за предоставяне на правомощия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, е назначена поименно определена комисия със задача служебно или по искане на заинтересовани лица да възлага/изисква изготвянето на оценки за определяне размера на дължимото обезщетение на основание чл. 210 ЗУТ. Разпоредено е оценките за определяне размера на дължимото обезщетение да се възлагат на лицензирани оценители, сключили договор по реда на чл. 6 от Наредба за цени при сделки с недвижими имоти на Столична община, и изготвените оценки да бъдат одобрявани от комисията с решение, което се съобщава по реда на АПК на заинтересованите лица. Със заповедта е определен съставът на комисията, който се състои от председател и шестима редовни членове.

Представена е с преписката и Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община, съобразно т. 5.17 от която на кметовете на райони в Столична община са предоставени правомощия да назначават комисия за изготвяне на оценки и за определяне на размера и изплащането на обезщетения в случаите, предвидени в закона, на основание чл. 210, ал. 1 ЗУТ.

Установява се от представения протокол № 15 от 02.08.2023г. от заседание на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към Столична община – район „В.“, назначена със Заповед № РВР22-РД56-185/17.10.2022г. на кмета на района, че комисията е разгледала заявления с вх. № РВР23-ГР94-255/31.01.2023г., вх. № РВР23-ГР94-255-(2)/11.05.2023 г. и вх. № РВР23-ГР94-255-(7)/15.06.2023 г. и представените с тях документи, подадени в СО - район „В.“ от „Шакрол“ ЕООД относно учредяване на право на прокарване на временен път през поземлени имоти с идентификатори 1204.2758.2443, 12084.2758.2422, 12084.2758.114 и 12084.2758.1837 по КККР за осигуряване на достъп до поземлен имот в идентификатор 12084.2757.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „В.“, одобрила е представената експертна оценка, като взела решение, с което е определена цена за право на прокарване на временен път през засегнатите поземлени имоти за осигуряване на достъп до поземлен имот с идентификатор 12084.2757.14 съгласно чл. 190 ЗУТ, включително е приела, че за ПИ с идентификатор 12084.2758.114 – частна собственост, със засегнатата от мероприятиято площ от 423 кв.м, цената за право на прокарване на временен път възлиза в размер на 11 340 лв. – т.3 от решението, като е посочено, че дължимото обезщетение се определя за съответната година и се изплаща на равни месечни вноски.

Решението е взето единодушно и е подписано от всички членове на комисията.

Решението на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към СО – район „В.“, обективизирано в протокол № 15 от 02.08.2023г., е съобщено на жалбоподателя на 11.09.2023 г., съответно жалбата срещу него е подадена на 25.09.2023 г.

За изясняване на делото от фактическа страна е изслушана съдебно-оценителна експертиза, изготвена от вещото лице А. А., от заключението на която се установява, че съгласно действащия ОУП на [населено място], приет с Решение № 697 по протокол № 51/19.11.2009г. на СОС и Решение № 960/16.12.2009г. на Министерски съвет, поземлен имот с идентификатор 12084.2758.114 попада в устройствена зона „Смх2“- смесена многофункционална зона предимно за околградския район. По действащия регулационен план трасето на временния път, преминаващо през имот с идентификатор 12084.2758.114, е отреден за [улица].т. 89-о.т. 88. От огледа на място вещото лице е установило, че в по-голямата си част уличното платно и източният тротоар на тази улица, попадаща в обхвата на имот с идентификатор 12084.2758.114, са изградени, като уличното платно е асфалтирано, а тротоарът е с тротоарни плочи и бордюр. Само малка част от улицата, с дължина около 20м в близост до о.т. 88, не е изградена. Вещото лице сочи, че предвид наличието на изградена (в по-голямата си част) [улица].2758.114, съвпадаща с предвидената улица по действащия ПУП, реално достъпът до поземлен имот с идентификатор

12084.2757.14 през имот с идентификатор 12084.2758.114 се свежда до право на преминаване. Експертът е достигнал до извода, че площта, отразена в мотивираното предложение за временен път, попадаща в ПИ 12084.2758.114, изчислена графически е 423 кв.м. Размерът на обезщетението, изчислено по пазарни цени съгласно чл. 191 вр. чл. 210 от Закона за устройство на територията, за прокарването на временния път с площ от 423 кв.м за една година през реална част от поземлен имот с идентификатор 12084.2758.114 по КККР на [населено място], р-н „В.“, която реална част попада в улична регулация по действащия ПУП, е в размер на 3231,72 лв. без ДДС. Размерът на обезщетението при безсрочно прокарване на временен път с площ от 423 кв.м през поземлен имот с идентификатор 12084.2758.114 по КККР е в размер на 60582,06 лв., без ДДС.

Съобразно приетото по делото и неоспорено от страните заключение на изслушаната повторна съдебно-оценителна експертиза, изготвена от вещото лице В. Ж., фактически засегната площ от поземлен имот с идентификатор 12084.2758.114 от проектното трасе на временния път, предвиден за осигуряване на достъп до поземлен имот с идентификатор 12084.2757.14 по КККР на [населено място], р-н „В.“, е 423 кв.м, определена графично от цифров модел, както е показана на схемата на мотивираното предложение. Вещото лице установява, че обезщетението, изчислено по пазарни цени, съгласно чл. 191 вр. чл. 210 от Закона за устройство на територията, за прокарването на временен път, засягащ площ от 423 кв.м от поземлен имот с идентификатор 12084.2758.114 по КККР на [населено място], р-н „В.“, за една година възлиза в размер на 3 551,38 лв./год. без ДДС.

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна и като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към районната администрация на Столична община – район „В.“, обективизирано в протокол № 15 от 02.08.2023 г., с което се определя размерът на дължимото обезщетение за право на прокарване на временен път през поземлени имоти с идентификатори 1204.2758.2443, 12084.2758.2422, 12084.2758.114 и 12084.2758.1837 по КККР за осигуряване на достъп до поземлен имот в идентификатор 12084.2757.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „В.“. Жалбата е подадена в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, за което е налице правен интерес от оспорването на решението на комисията по чл. 210 ЗУТ към Столична община - район "В." в частта относно поземлен имот с идентификатор 12084.2758.114, тъй като в тази част актът засяга негови права и законни интереси, а обжалваното решение е от категорията актове, за които е предвиден съдебен контрол за законосъобразност, с оглед изричната разпоредба на чл. 210, ал. 3 във вр. с чл. 215, ал. 1 ЗУТ. По тези съображения съдът приема, че жалбата е допустима в посочената част и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и не по изложените в същата съображения. Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т.е., на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си съдът изхожда от правните и фактически основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства, като не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Оспореното пред настоящата съдебна инстанция решение е издадено от компетентен орган, а именно комисия, назначена със заповед на кмета на СО - район „В.“ по реда на чл. 210, ал. 1 ЗУТ. Комисията по чл. 210 ЗУТ е орган, чиито правомощия са определени със специалния ЗУТ. Актовете на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ са индивидуални административни актове по своя характер и съгласно разпоредбата на ал. 3 от същия текст подлежат на самостоятелен съдебен контрол.

Кметът на СО със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., съгласно § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, е делегирал на кмета на район „В.“ правомощието да назначи комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, съответно, от своя страна кметът на СО - район „В.“ със Заповед № РВР22-РД56-185/17.10.2022 г., издадена във връзка с изпълнение на чл. 210, ал. 1 ЗУТ и Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община и на основание чл. 46, ал. 1, т.11 и 12 ЗМСМА, е назначил поименно определена комисия, която да одобрява оценки и да определя размера и изплащането на обезщетения по пазарни цени в предвидените в закона случаи. В разглеждания случай комисията, постановила процесното решение, е заседавала в състава, определен със заповедта на кмета на СО - район „В.“, в заседанието са взели участие определените поименно членове на комисията, които са и подписали решението. Поради това настоящият съдебен състав приема, че решението е постановено от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на решението, а именно назначената комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, в определения със Заповед № РВР22-РД56-185/17.10.2022г. на кмета на СО - район „В.“ състав, лицето, подало заявлението за учредяване на право на прокарване на временен път, в какво се изразява искането, засегнатите имоти и съответно пазарната стойност на правото на прокарване на временен път. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Оспореното решение на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ при район „В.“ – СО е постановено, обаче, при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, довели като краен резултат до липса на правно основание за издаването му.

Видно от съдържанието на протокол № 15 от 02.08.2023г., определеното с решението на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ обезщетение е за учредяване право на прокарване на временен път през ПИ с идентификатори 12084.2758.2443, 12084.2758.2422, 12084.2758.114 и 12084.2757.1837 за осигуряване на достъп до поземлен имот в идентификатор 12084.2757.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „В.“.

Редът и условията за прокарване на временни пътища са изчерпателно регламентирани в чл. 190 и чл. 191 ЗУТ. В ал. 1 на чл.190 е предвидено, че когато съгласно подробен устройствен план някои урегулирани поземлени имоти имат лице само по проектирани нови улици, преди тези улици да са открити, общината може да прокарва временни пътища, които осигуряват достъп до съответните имоти. При нужда временни пътища могат да се прокарват и в урегулирани части на населени места и селищни образувания, за които ще бъдат създадени нови подробни устройствени планове, както и в неурегулирани още части, включени в общ устройствен план (чл.190, ал.2 ЗУТ). Според изискването на ал. 3 на чл.190 ЗУТ временните пътища трябва по възможност да следват новите улици по подробния устройствен план, съответно улиците по проектоплана или по извършените проучвания, като се прокарват по такъв начин, че да не засягат заварени сгради и постройки, както и дълготрайни декоративни дървета. По принцип и съгласно условията на чл.190, ал.6 ЗУТ временни пътища се прокарват въз основа на писмен договор между заинтересуваните собственици на поземлени имоти, сключен с нотариална заверка на

подписите. При липса на съгласие прокарването на временен път се разрешава със заповед на кмета на общината. Обезщетението на правоимащите за вредите, причинени от прокарването на временния път, е предмет на изрична уредба в чл.191 ЗУТ и размерът му се определя по реда на чл.210 от закона (ал. 4 на чл.191 ЗУТ).

Анализът на цитираните разпоредби обосновава извод, че актът на кмета по чл. 190, ал. 6 ЗУТ за прокарване на временен път е предпоставка и основание за определяне на обезщетението по реда и при условията на чл. 210 ЗУТ. Именно в това производство, преди да издаде заповед за прокарване на временен път, кметът на общината/района извършва преценка за наличие на предпоставките, регламентирани в чл.190, ал. 1 – ал. 7 ЗУТ, включително липсата на съгласие между заинтересованите собственици, и съответно определя границите, в които да се произнесе комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ – частите от ПИ, които попадат в обхвата на временния път, съответно налице ли са подобрения, които се засягат от прокарването на временния път и подлежат ли на обезщетяване според регламента на чл. 191 ЗУТ. Едва след влизането в сила на заповедта на кмета на общината/района за прокарване на временен път възниква правно основание за комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ да определи размера на дължимите обезщетения. Според изричната норма на чл. 210, ал.1 ЗУТ компетентността на комисията се свежда единствено до изготвянето на оценки и определяне на размера на обезщетенията и последната няма правомощия да извършва преценка за наличие или липса на предпоставките за прокарване на временни пътища и съответно какви вреди или подобрения подлежат на обезщетяване. Както се посочи, тази преценка се извършва в производството по чл. 190, ал. 6 ЗУТ от кмета на общината/района, който възлага извършването на оценката на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, а не обратно, каквато е разглежданата хипотеза.

От изложеното следва, че при оспорването на решение за оценка на комисията, предмет на съдебен контрол е кумулативното наличие на искане на заинтересовано лице за провеждане на процедура по чл. 190 ЗУТ, влязла в сила заповед по чл. 190, ал. 6 ЗУТ и спазването на критерия, установен в чл. 210, ал. 1 ЗУТ за определяне на оценката – по пазарни цени.

В случая от събраните по делото писмени доказателства по несъмнен начин се установи, че кметът на район „В.“ – СО е сезиран със заявление, с което заинтересованата страна е поискала издаването на заповед по чл. 190 ЗУТ за прокарване на временен път за осигуряване на достъп до собствения ѝ ПИ с идентификатор 12084.2757.14. В производството не са ангажирани доказателства, а и не се твърди наличието на влязла в сила заповед по чл. 190, ал. 6 ЗУТ. При това положение обжалваното решение по протокол № 15 от 02.08.2023г. на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към СО - район "В." се явява преждевременно издадено, преди издаване на заповед на кмета на район „В.“ за учредяване на временен път.

В хипотезата на чл. 190 ЗУТ, както вече се посочи, изготвянето на оценка от комисията по чл. 210 ЗУТ се предхожда от заповед на кмета на общината, издадена при спазване на съответните изисквания, като предпоставка за определяне на размера на обезщетението по см. на чл. 191, ал. 2 ЗУТ, каквато заповед в конкретния случай не е издадена. При липса на правно основание - издадена заповед на кмета на общината по чл. 190, ал. 6 ЗУТ, незаконосъобразно комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ е определила обезщетение с решението по протокол № 15 от 02.08.2023 г. Неспазването на предвидената в ЗУТ процедура е достатъчно основание за отмяната на оспореното решение на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ в частта му по т. 3, с която е определен размер на цената за право на прокарване на временен път за собствения на жалбоподателя ПИ с идентификатор 12084.2758.114, със засегната от мероприятиято площ от 423 кв.м. Решението на комисията не може да замести акта по чл. 190, ал. 6 ЗУТ, който може да се издаде само от кмета на общината или съгласно заповедта за предоставяне на правомощия - от кмета на района. В

посочения смисъл е съдебната практика, намерила израз, например, в решение № 10003 от 30.11.2004 г. по адм. д. № 7829/2004 г. на ВАС, II отд., и решение № 3723 от 19.03.2009 г. по адм. д. № 14276/2008 г. на ВАС, II отд.

Гореизложените съображения обуславят незаконосъобразността на оспореното решение, без оглед на това дали определената от комисията оценка е съответна на пазарните цени.

Предвид изложеното съдът намира, че при постановяване на процесното решение ответният орган е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, довели до неправилното приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. В този смисъл съдът следва да отмени решение по т. 3 от по протокол № 15 от 02.08.2023 г. на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, назначена със Заповед № РВР22-РД56-185/17.10.2022 г. на кмета на СО - р-н "В.", в частта относно имота на жалбоподателя – поземлен имот с 12084.2758.114, като незаконосъобразна.

В останалата ѝ част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т. 4 АПК поради липса на правен интерес за жалбоподателя да оспорва решението на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ в частите му относно определяне на цена за право на прокарване на временен път през поземлени имоти с идентификатори 12084.2758.2443, 12084.2758.2422 и 12084.2758.1837, по отношение на които имоти жалбоподателят не се легитимира като титуляр на правото на собственост – в този смисъл и изрично направеното уточнение и представените доказателства с молба от 06.12.2023г. /л. 113- 118 от делото/.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да му бъдат присъдени разноски съответно на уважената част от жалбата в общ размер от 1778 лв. - за адвокатско възнаграждение, заплатена държавна такса и депозити за експертиза. На ответника се следват разноски на основание чл. 143, ал. 3 АПК, но същият не претендира такива, поради което и не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД решение на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към Столична община – район „В.“, обективизирано в протокол № 15 от 02.08.2023 г., в частта му по т. 3, с която е определен размер на цената за право на прокарване на временен път за собствения на жалбоподателя ПИ с идентификатор 12084.2758.114, със засегната от мероприятиято площ от 423 кв.м.

ОСТАВЯ без разглеждане на основание чл. 159, т. 4 АПК жалбата на „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД срещу решение на комисията по чл. 210, ал. 1 ЗУТ към Столична община – район „В.“, обективизирано в протокол № 15 от 02.08.2023 г., в частите му по т. 1, т. 2 и т. 4.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 9386/2023г. по описа на Административен съд София-град **в тази част.**

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД сумата от 1778 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение, държавна такса и депозити за експертиза.

РЕШЕНИЕТО в частта, с която производството по делото частично е прекратено, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, а в останалата му част на основание чл. 215, ал. 7, т. 5 ЗУТ не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: